

Gemeente van Christus,

Vanmorgen de laatste preek over Jesaja in het kader van de bijbelstudie dit seizoen. “Neem het recht in acht en doe gerechtigheid” zo zet H56 in. En dat brengt ons weer terug naar die eerste preek over Jesaja. Weet u nog buiten aan de kolk op Startzondag, Jesaja 1. Waar we de woorden hoorden “Leer goed te doen, zoek het recht! Help de verdrukten, doe de wees recht, bepleit de rechtszaak van de weduwe”

Dat appèl klinkt dus hier opnieuw. Het volk is in Babel geweest onder meer omdat het recht werd *geschonden* en het zal nu weer terugkeren naar Kanaän en dit is opnieuw wat van belang is om niet te vergeten te doen. Zodat niet dezelfde fout wordt gemaakt. Het kan makkelijk gebeuren dat weer aan nieuwe groepen onrecht wordt gedaan in de samenleving. Na de toeslagenaffaire blijkt dat er ook veel aan de hand is met de manier waarop de asielprocedures verlopen en de manier waarop wordt omgegaan met arbeidsmigranten. En, wat kunnen wij zelf doen aan onrecht dat we constateren.

“Neem het recht in acht” en volgt er “want Mijn heil is nabij om te komen”. Er staat dus niet “neem het recht in acht” want anders word je gestraft maar hier volgt een positieve motivatie. Dat werkt veel beter, weten we ook in de opvoeding van kinderen. “Want mijn heil is nabij om te komen”. D.w.z. de verlossing uit Babel, het weer kunnen terugkeren naar het land, het wil zeggen de vergeving van hun zonden door de Knecht van de HEERE over wie we in Jesaja 53 hoorden.

Dus eigenlijk staat er doe mee aan wat Ik al bezig ben te geven aan jullie. Leef vanuit Mijn genade, vanuit wat Ik bezig ben te doen. Doe mee met de droom die Ik werkelijkheid wil maken, de droom van het Koninkrijk van God. Iets vergelijkbaars horen we Jezus zeggen als Hij Zijn bediening begint met de woorden: “De tijd is vervuld en het Koninkrijk van God is nabijgekomen; bekeer u en geloof het evangelie” Juist omdat het Koninkrijk van God al komt, doe er aan mee, verander je zo dat je leven in de pas gaat lopen met Mijn bedoeling met de wereld.

En vervolgens wordt allereerst concreet genoemd het houden van de sabbat. Voor ons als christenen ligt dat gebod anders vanuit o.a. Rom. 14:5 maar er is zit een belangrijke gedachte achter het houden van de sabbat. Wie de sabbat houdt – en wij kennen de zondag – en ik werk hier die thematiek niet verder uit - maar die laat zijn week bepalen door God. Die belijdt van Hem afhankelijk te zijn, die laat zien dat zijn levensritme, zijn leven wordt afgestemd op God. Hoe is dat voor ons, als wij de zondag vieren, zet dat de toon voor de week, vanuit God, vanuit de rust die Hij geeft, vanuit de overwinning op het kwaad dat wij die eerste dag vieren, gaan we de nieuwe week in.

Ook wordt genoemd in vs.2, “die zijn hand ervoor behoedt om enig kwaad te doen” Valt het ons op dat geloven alles te maken heeft met *doen*? Geloven moet in de praktijk blijken. Is niet alleen iets wat in je hoofd zit of zo.

Dat maakt de profeet duidelijk. Ze hebben hoofdstukken lang - Jes. 40-55 - gehoord over de genade van God die een nieuw begin mogelijk maakt en ga nu niet achteroverleunen omdat God toch genadig is maar ga leven vanuit die genade, ga het ook laten zien in concreet gedrag. Val niet terug in oude verkeerde gewoonten. Maar doe mee aan het nieuwe bestaan dat Ik schenk zegt de HEERE.

En dan komen we bij de hoofdmoot van dit gedeelte, vs. 3: "Laat de vreemdeling die zich bij de HEERE gevoegd heeft, niet zeggen: De HEERE heeft mij geheel en al van Zijn volk gescheiden; laat de ontmande niet zeggen: "Zie ik ben maar een dorre boom".

"De vreemdeling die zich bij de HEERE gevoegd heeft". Het kan gaan om mensen van buiten het volk Israël dat in Babel is overgegaan tot het Joodse geloof. Proselitiëten. Dat is allereerst mooi om te zien dat dat gebeurd is in Babel. Het kan ook betrekking hebben op vreemdelingen die zich in Kanaän hebben aangesloten bij het Joodse geloof. En die vreemdelingen moeten niet zeggen dat ze er niet bij horen. En ook de ontmande niet, dat gaat om de eunuch, Joodse mannen die in de oosterse paleizen in vrouwenharems werkten en daarom gecastreerd waren. Ook zij moeten niet denken dat ze er niet bij horen.

Erbij horen, hoe is dat voor ons, heeft u/heb jij het gevoel dat je erbij hoort? Op school, op je werk, in de familie, in de maatschappij? Belangrijk om je niet uitgestoten te voelen en daardoor apart komt te staan. Ja dat je anders mag zijn en *toch* erbij hoort. Daar is veel aandacht voor dat iedereen mag zijn wie die is en erbij mag horen, kan horen.

En andersom, hebt u de indruk dat u van uw kant iedereen zijn/haar plek geeft? Of hebben we toch de neiging om moeite te hebben met bepaalde mensen, bepaalde groepen. En het blijkt uit onderzoek dat de neiging er bij ons allemaal in zit om een vooroordeel te hebben tegenover mensen die heel anders zijn dan wij zelf of de groep waartoe wij behoren.

En in de kerk, hoe is het daar? Hebben we de indruk dat we erbij horen? Of voelen we dat er voor ons eigenlijk steeds minder plek is in de kerk? Een belangrijke vraag ook in het kader van Huis van Gebed waarover onlangs een enquête is geweest en gesprekken. Voelen we nog dat er plek is voor ons of niet meer of nog niet? Voelen we ons steeds meer op onszelf komen te staan? Ouderen, jongeren?

Laat de vreemdeling en de eunuch niet zeggen er niet bij te horen want zo zegt de HEERE ik zal ze een plaats geven. Over de eunuch zegt Hij Ik zal ze in Mijn huis en binnen Mijn muren een plaats en een naam geven (5). Uit Dt. 23:1 zou je kunnen afleiden dat er voor de eunuch geen plek was in de gemeenschap. Hier zegt de HEERE dat hij een plek zal krijgen. Een eeuwige naam zal Hij hem geven. Betekenisvolle woorden voor de eunuch die geen nageslacht tegemoet kon zien en waarmee zijn naam verloren zou gaan. Hij heeft toekomst, Hij hoort er bij, hij krijgt een plek binnen Gods huis en binnen Zijn muren.

En over de vreemdeling zegt de HEERE dat Hij hem zal brengen naar Mijn heilige berg en zal verblijden in Mijn huis van gebed. Iedereen krijgt een plek bij de God van Israël. En dat is ook een correctie van de manier waarop het volk denkt. Ze zouden kunnen denken wij zijn het uitverkoren volk van God, ja maar dat uitverkoren zijn dat is niet een geboorterecht waar ze zich op kunnen beroemen. Het gaat erom dat ze ook doen zoals past bij dat uitverkoren zijn en iedereen die daaraan mee wil doen is ook welkom.

Iedereen is welkom bij God. Ik denk aan het bekende lied dat ook in onze gemeente veel gezongen wordt “Welkom in Gods huis”:

Welkom van waar je ook komt
 't maakt niet uit waar je wieg ooit stond
 Waar je woont, waar je slaapt
 Hoe het wel of niet gaat
 Welkom van waar je ook komt

God is de gastheer vandaag
 In Zijn huis is er altijd plaats
 Kom erbij, hier is hoop
 Hoe je leven ook loopt
 Want God is de gastheer vandaag

De gemeente een plek waar iedereen bij mag horen. Waarin het niet uitmaakt waar je vandaan komt, wat je huidskleur is, je milieu enz. De HEERE zelf wil geen scheiding. En het blijkt in de praktijk nog best een opgave te zijn om zo gemeente te zijn.

De kerk als een plek voor iedereen. Dat is helemaal van deze tijd om dat te willen. Inclusivisme, wij sluiten niemand uit want *God* doet dat niet. En het typeerde Jezus die groepen mensen opzocht die werden buitengesloten. En het is ook een verrijking van de gemeente dat ze niet eenkennig is. Dat ze niet leeft in haar eigen bubbel en daarmee ook de kans dat ze in haar geloof wordt aangevuld en gecorrigeerd door nieuwe instroom zou mislopen.

Dat mag eerst gezegd worden vanuit dit gedeelte maar nu wil ik ook met u kijken hoe dat inclusivisme er bijbels gezien verder uit ziet.

Het valt dan op de nadruk die wordt gelegd op het houden van het verbond. Juist ook door die vreemdelingen en eunuchen. Leest u maar mee, in vs. 4: “Want zo zegt de HEERE over de ontmanden, die Mijn sabbatten in acht nemen, verkiezen wat Mij behaagt, en vasthouden aan Mijn verbond, hen enz, dan volgt de belofte in vs. 5; en in vs. 6: “En de vreemdelingen die zich bij de HEERE voegen om Hem te dienen en om de Naam van de HEERE lief te hebben, om Hem tot dienaren te zijn; allen die de sabbat in acht nemen, zodat zij hem niet ontheiligen, en die aan Mijn verbond vasthouden” enz. en dan volgt de belofte in vs. 7.

Er wordt dus heel veel belang gehecht dat de eunuch en de vreemdeling ook daadwerkelijk zich houden aan het verbond zoals ook het volk Israel dat deed. Dat sluit ook weer aan bij het begin van dit hoofdstuk waar we het over hadden dat geloven ook *doen* is, recht doen, sabbat in acht nemen, het kwade niet doen enz.

En als we het dus hebben over inclusivisme, Bijbels gezien is dat dus wel ingekaderd. Daarmee bedoel ik, iedereen mag bij God horen maar het kan niet zonder de bijbehorende gezindheid.

We zien in veel gemeenten en ook onder ons dat inclusivisme een belangrijk thema is zoals dat het ook is in de maatschappij. En enerzijds is dat dus goed maar anderzijds zie ik ook een gevaar. Het gevaar is dat hoe iemand zijn/of haar leven invult ondergeschikt raakt. Dat wil zeggen, iedereen mag erbij horen wie hij of zij ook is en hoe iemand in het leven staat, in denken en doen, dat is aan die persoon zelf. Maar dat klopt Bijbels dus niet. Hier zien we dat iedereen erbij mag horen als ze zich maar wel houden aan het verbond van God.

Het is een inclusief denken maar niet zonder kader, niet zonder voorwaarden. Dat wil zeggen, het is wel de bedoeling dat die vreemdeling enz. zich houden aan het verbond enz. En nu is het een gevaarlijk woord, voorwaarden. Want het komen tot God, tot Jezus is onvoorwaardelijk zeggen we. En dat is ook zo, je mag komen zoals je bent. Maar tegelijk mogen wij niet in alles blijven zoals we zijn. Alles wat niet is naar Gods wil moet uit ons leven verdwijnen en dat geldt voor ons allemaal. We willen dat nieuwe leven leiden. We willen leven vanuit de genade.

De gemeente van Christus is inclusief maar niet zonder grenzen, niet zonder afbakening. Als je deel wilt uitmaken van de gemeente, als je belijdenis wilt doen, als je het aan HA wilt gaan dan wil je nagaan of je leven strookt met Gods wet en evangelie. En daar moet je op een of andere manier aanspreekbaar op zijn naar elkaar toe in de gemeente.

Ik vind het belangrijk om in het denken van de tegenwoordige tijd ook dit accent te leggen. Om niet aan de haal te gaan met dit bijbelgedeelte of andere bijbelgedeelten en onverantwoord grenzen te verleggen in wat past in de gemeente van Christus. En daarnaast is het een accent dat dit gedeelte zelf legt.

Want wat staat er op het spel? Uit andere bijbelgedeelten ook in Jesaja wordt duidelijk dat het gevaar anders is dat vreemdelingen die zich niet houden aan de wet van God de heiligheid van het volk als volk van God in gevaar brengen en het volk van hun God afbrengen. En dat kan ook het gevaar zijn in de gemeente van Christus. En dan kunnen we aan niet meer voldoen aan onze roeping. Juist als mensen apart gezet kunnen we het licht van Christus laten schijnen in het donker van deze wereld.

Ik hoop dat we zo evenwichtig kunnen denken over wat inclusivisme in de kerk wel en niet is want op dit punt is er denk ik een spanningsveld. Maar dit gezegd hebben, het hoofdaccent van dit gedeelte is natuurlijk de openheid, het erbij mogen horen, de uitnodiging.

En de vreemdeling en de eunuch willen dat ook, erbij horen, bij de God van Israël horen, ze voegen ze bij Hem. En is natuurlijk het blij van dit gedeelte – het is verblijdend als mensen tot geloof komen en de gemeente verrijken.

We lezen we paar mooie dingen over. Laten we kijken, in vs. 4: over de ontmanden die verkiezen wat Mij behaagt. Dat is mooi, dat je verkiest wat God behaagt. Ja dan mag je erbij horen. Dan mogen we allemaal erbij horen. Als we verkiezen wat God behaagt, dat we er op uit zijn wat Hij wil. Dat Zijn wil, Zijn gebod, Zijn wens, Zijn verlangen ons hart heeft. Prachtig als we allemaal verkiezen wat God behaagt.

En in vs. 6 lezen we over de vreemdelingen die zich bij de HEERE voegen: om Hem tot dienaren te zijn, dat is mooi dat ze dat willen vreemdelingen van buiten het volk dat ze zich zo aan de HEERE toewijden Dat is mooi als je hoort of ziet dat mensen die tot het geloof zijn gekomen, zich helemaal toewijden aan Hem. En dan kan ons als je van jongsaf aan vertrouwd bent met het geloof een wake-up-call geven. Dat je denkt, bij mij is het ingezakt geraakt maar kijk hoe fris zo'n jonge plant met het geloof bezig is.

En staat er om de Naam van de HEERE lief te hebben. Dat is mooi, dat gaat diep. Dat gericht zijn op de wil van de HEERE, dat verkiezen wat Hem behaagt, dat dienen van Hem dat staat niet los van de liefde tot Hem. Dit springt er nog boven uit. Hun ziel ligt er in. Ze hebben God lief.

Ben je ook zo op God gericht? Dat je liefde tot Hem voelt? Dat je helemaal gaat voor Hem? Dat je helemaal aan Hem toegewijd bent? Ook dat is opnieuw Jesaja 1 dat je vertrouwd bent met God.

•

De vreemdeling zal Ik brengen naar Mijn heilige berg, en Ik zal hen verblijden in Mijn huis van gebed. Want Mijn huis zal een huis van gebed genoemd worden voor alle volken.

De tempel als een huis van gebed. De gemeente als een huis van gebed voor alle volken. We zien er Nieuwegein iets van. Met de komst van Cross Culture is zichtbaar geworden dat de gemeente van Christus een plek is voor mensen waar vandaan ook.

Dit is het visioen van Jesaja 2 waar de volken van de aarde komen naar de berg Sion. Om samen de God van Israël te aanbidden. Daar willen we bij zijn, onderdeel van zijn.

Mooi perspectief om al te zien op deze zondag voor Pinksteren als de Geest zal aanwakkeren en uitwaaiëren over deze wereld en mensen samen brengt rondom Christus.

Amen.